

Chamaecyparis pisifera 'Squarrosa Aurea'

cyprysik groszkowy 'Squarrosa Aurea'

Stara odmiana o nieustalonym pochodzeniu, opisana w 1866 roku po raz pierwszy. Dawniej jedna z najczęściej uprawianych, obecnie rzadziej spotykana. Roślina o pokroju drzewiastym, rosnąca w typie gatunku, ale mocniej zagęszczona. Drzewa w Polsce mogą dorastać do 10-15 m wysokości. Ulistnienie igiełkowate, miękkie, o złotożółtym zabarwieniu, ciemniejszym w okresie zimowym. Nadaje się do sadzenia pojedynczo w ogrodach przydomowych, w założeniach parkowych, osiedlowych, dużych ogrodach naturalistycznych, parkach i ogrodach historycznych.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: 1866
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty soliter (pojedynczo)
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;